

er det i Virkeligheden blot en Smøbekom-
menhed mod Højre. Nu staar der, at der
ikke maa kræves Arbejde, medens der i Fjor
stod, at Arbejdsgiveren ikke maatte lade ar-
bejde; men jeg skønner ikke, hvorfra man
skal hente Grunde for at kunne udtale, at en
saadan Ændring virkelig kan berede Lovens
Vanskeligheder paa dens videre Vej, naar
man da ikke absolut har bestemt, at der slet
ikke maa tages Hensyn til vor Stilling fra i
Fjor, vi, som paa dette og flere andre
Punkter staa anderledes. Man maa ikke
forlange, at et lille Mindretal, som dog har
været oppe paa en 40 Medlemmer ved de
forskellige Afstemninger, skulde lade sig paa
den Maade neble og tage imod det, naar
man kommer og siger: Det er afgjort i For-
vejen, det skulle I tage. Derfor vil jeg
endnu en Gang henstille til den højtærede
Minister, om han ikke kunde stille sig lidt
mere velvillig, saa at han kunde tage imod
dette Ændringsforslag uden at sætte dette
bestemte Stempel, sit Nej, paa det og saa
se, om der ikke i Landstinget var saa megen
Billighed og saa stort Ønske om at saa denne
Lov ud, at de vilde sige, at de maatte gaa
ind paa dette Ændringsforslag, da de ikke
kunne saa Lovens uden en Vismag af det,
som vi havde villet i Fjor, og da vi des-
uden have indskrænket os til det mindst
multige. Jeg veed ikke, hvorfor det ærede
Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds
mente, at vi ligesaa godt kunde tage Dyre-
beskyttelsen med som Beskyttelsen for Væl-
gernes Frihed paa Valgdagen. (Tauber:
De skulle vel ogsaa gaa i Kirke?) Nej, det
gælder jo Valgdagen og ikke Gudstjenesten;
det er ikke det. Jeg veed nok, at det ærede
Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds
sagde, at man maatte førte noget rast paa
Valgdagen; jeg veed ikke, om det var hjem-
 eller hen, og at der ofte kunde være flere
Personer paa Vognen, saa at der kunde
være Grund til Dyrebeskyttelse paa Valg-
dagen, og det kan godt være; men han
mente jo, at dette Spørgsmaal om Dyre-
beskyttelsen ligesaa godt kunde komme ind
paa denne Lov som Spørgsmaalet om
Vælgernes Frihed til at stemme paa Valg-
dagen. Ja, jeg tvivler ikke om, at der er
god Logik i det, men det ligger langt ud
over min Forstand og ind i Præstens.
Det skønner jeg, er meget overdrevent,
naar der er Spørgsmaal om, at Valgdagen
ikke hørte hjemme i denne Lov, men saa veed
jeg ikke, om det ærede Medlem har læst § 4,
der handler om, at Lovens Regler ogsaa
skulle gælde for Grundlovsdagen fra Kl. 12
Midtdag; men er det een af Folketikkens
Helligdage mere end Valgdagen? Hvorledes

kunne De lade § 4 staa, naar De ikke
kunne tage Ændringen til § 5 op om Frihed
paa Valgdagen i den Forstand, som det her
er blevet udtrykt; det er aldeles ubegribeligt.
Grundlovsdagen kan ikke henlægges til en
Søndag, man kan holde den den 5te Juni
eller den 28de Juli; men den falder natur-
lig de fleste Dage paa en Sverdag; hvorför
skal man saa foreskrive Frihed for alle Ar-
bejdere efter Reglerne heri paa Grundlovs-
dagen, naar man ikke vil foreskrive Frihed
for Vælgerne paa en Valgdag? Det er jo
dog at sætte Sammen og Alvor sammen.
Alvor og Sammen kunne godt sammen,
derfor kunne Frihed paa Valgdagen og
Frihed paa Grundlovsdagen godt sammen.
Sag vil ikke nægte, at der har været nogen
Sammen paa Grundlovsfesterne, skønt de
mange Hurraer for Grundloven ikke have
hjulpet stort i mange Maader. Jeg kan
ikke begribe, at det skulde være saa princip-
stridigt at indføre det i denne Lov. Det er
mig ufatteligt, at det skulde smitte Lovens,
at der blev foreskrevet en vis Frihed for
Vælgerne paa Valgdagen. Tidligere havde
man taget den kommunale Valgdag med;
men det har man udeladt her. Jeg begriber
ikke, hvorfor man ikke skulde kunne give
Vælgerne Tilladelse til at stemme, da de
ogsaa kunne lade være at kræve Fridag,
naar Bedriften vanskeliggør, at alle Væl-
gerne deri ere borte, og derved kan der da
hjælpes i saadanne Forhold. Hvorledes kan
man sige, at det er stridende mod Lovens
Indhold og Princip, naar det er foreneligt
med Lovens, at man tager Grundlovsdagen
med. Det er mig ufatteligt. Jeg kan der-
for ikke andet end anbefale dette Forslag til
Bortagelse blot som et Mærke paa, at
Folketingets Beslutning fra det ene Aar til
det andet kan man ikke saaledes ganske og
aldeles ved Forhandlingerne om Lovens
Fremme og de uidentings Beslutninger for-
bigaa at regne med. Det vilde være en
Opgivelse af vor Stilling — det vil den
ærede Justitsminister ikke nægte — hvis vi
under de nuværende politiske Forhold, nu i
Marts Maaned 1891, efter hvad der er
foregaaet, opgive dette; vor Stilling bliver
da vanskeligere end før. Vi maa have en
vis Fornemmelse af, at vi skulle søge at
holde lidt paa Stillingen, saa at det hele
ikke ramler sammen for os. Jeg kan ikke
andet end anbefale dette Ændringsforslag,
skønt jeg egentlig, oprigtig talt, nodig vil,
at der derved skal være lagt Hindringer i
Vejen for at saa en Lov, som, selv om den
har sine væsentlige Svæbner, dog i mine
Øjne er et Fremstridt fra det bestaaende og
vil komme mange, mange Mennesker til Gode.